

Predica de la Krefeld

Duminică, 5 noiembrie 2017, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Fapte 4:8-12**: „*Atunci Petru, plin de Duhul Sfânt, le-a zis: «Mai mari ai norodului și bătrâni ai lui Israel! Fiindcă suntem trași astăzi la răspundere pentru o facere de bine făcută unui om bolnav și suntem întrebați cum a fost vindecat, s-o știți toți și s-o știe tot norodul lui Israel! Omul acesta se înfățișează înaintea voastră pe deplin sănătos în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, pe care voi L-ați răstignit, dar pe care Dumnezeu L-a înviat din morți. El este «Piatra lepădată de voi, zidarii, care a ajuns să fie pusă în capul unghiului.» În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți»*”.

Și acest lucru se împlinește în timpul nostru: „*Veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi (liberi)*” (Ioan 8:32).

Scumpul nostru frate Borg a accentuat că Petru a fost mai întâi umplut cu Duhul Sfânt și apoi a vorbit. În 1 Cor. 12 sunt enumerate toate cele nouă daruri și însărcinările din Biserică și de fiecare dată este scris că toate acestea au loc prin și datorită aceluiași Duh. Voi o puteți citi din 1 Cor. 12 de la vers. 4 la vers. 11, cele nouă daruri și slujbe care sunt lucrătoare în Biserică și au fost întrebuințate și executate prin călăuzirea și sub inspirația Duhului Sfânt. Domnului nostru Îi aducem cinste pentru aceasta, că noi ne apropiem de acest început. Cu adevărat suntem într-o așteptare ca Duhul lui Dumnezeu să preia călăuzirea deplină și tot ceea ce a fost la început în Biserică, care este locul descoperirii Dumnezeului Celui viu, să se întâmple și la sfârșit.

Suntem mulțumitori că voi puteți veni, că nu vă uitați nici la bani, nici la timp și nici la oboseală, ci vă adunați în acest loc de aproape și de departe, din întreaga Europă. Când am văzut aseară pe

frații și surorile din Praga i-am salutat și am vorbit cu fratele Kukacika a trebuit să-mi amintesc că în perioada Cortinei de Fier, când toate granițele erau închise și aveau loc controale și percheziții, fratele Frank a predicat în Praga, în capela în care a predicat și Jan Hus. De la început Dumnezeu a deschis ușile în toate popoarele, limbile și națiunile, prin har. În anul 1969 am predicat în cea mai mare biserică baptistă din Moscova și consilierul președintelui Gorbaciov m-a rugat să merg la el acasă ca să vorbim mai mult despre credință. De la început Dumnezeu a deschis inimi și porți în întreaga Europă. Mai întâi, în anii 1966-1967 în toate țările vest-europene, apoi anii 1968-1969 au fost incluse toate țările Europei de Est, iar după aceea a urmat restul lumii.

Ieri au fost peste 1539 de conexiuni prin care oameni și adunări de pe întregul pământ au ascultat Cuvântul lui Dumnezeu. Și astăzi îi avem aici pe frații noștri care traduc în direct, în cincisprezece limbi diferite și toți pot urmări, asculta și viziona ceea ce face Dumnezeu în acest timp. Noi suntem adunați aici internațional. Îi sunt mulțumitor lui Dumnezeu din toată inima că voi sunteți răbdători și ascultați când cântările sunt cântate în limba germană. De aceea vă rugăm de fiecare dată ca să fie cântate cântări cunoscute care sunt traduse în alte limbi pentru ca toți frații și surorile de pe întregul pământ să poată asculta și înțelege cântarea și lauda să fie spre cinstea și slava lui Dumnezeu. Frați și surori, cu adevărat Dumnezeu S-a îngrijit. Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți traducătorii. Dumnezeu S-a îngrijit și pentru aceasta, pentru partea tehnică și pentru totul. Îi aducem mulțumire Domnului.

Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru din toată inima că avem dreptul să trăim în această perioadă de timp. Cum am amintit ieri seară pe scurt, Reforma este încheiată. Dar acum stăm în fața întrebării: a fost vreodată reformat un singur punct sau totul a rămas așa cum fusese mai înainte? Toți din toate bisericile care au ieșit prin Reformă au hotărât și stabilit ce vor crede și ce vor face. Noi ne gândim la făgăduința pe care Dumnezeu ne-a dat-o în acest timp. Nu să reformăm, să dregem, ci să ne întoarcem înapoi, să rezidim ceea ce a fost la început. Aceasta este făgăduința pe care Domnul ne-a dăruit-o prin har, că totul trebuie readus înapoi în starea reaşezată. Noi nu vom

putea schimba ceva în nici o singură biserică. Vor putea fi schimbați doar aceia din toate popoarele, limbile care ies afară din toate religiile și iau decizia pentru Domnul și permit să le fie valabil doar Cuvântul lui Dumnezeu; doar în aceia Cuvântul își va atinge scopul pentru care a fost trimis. Niciun proroc nu va putea schimba ceva în biserica romană, nici în biserica greacă, nimic din acestea nu poate fi schimbat. Ci schimbarea va avea loc doar în aceia care aud chemarea: „*Voi poporul Meu, ieșiți afară, despărțiți-vă și nu vă atingeți de nimic necurat*”.

Ultimul mesaj este într-o legătură directă cu credința și ascultarea. Nu poți rămâne în vechiul sistem și apoi să fii reșezat. Trebuie să lași totul în urmă, tot ce aparține de robia babiloniană, să ieși afară, să te încrezi în Domnul și prin credință să accepți și să primești tot ceea ce a făgăduit El. Noi toți suntem foarte bine încredințați de prețioasa făgăduință pe care Domnul nostru a spus-o de repetate ori și este scrisă și în Mat. 17. Permiteți-mi s-o citesc încă o dată. În Mat. 17:11 încă mai este scris: „*Drept răspuns, Isus le-a zis: «Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile»*”. Tot ce a fost pierdut, tot ce a fost modificat, tot ce a fost dărâmat va fi așezat din nou în starea originală. Aceasta este esența mesajului divin pentru timpul nostru în legătură cu făgăduința pe care Domnul ne-a dat-o. De aceea, de fiecare dată, accentul este pus pe faptul că toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt «Da» și «Amin», prin noi, spre cinstea lui Dumnezeu. Când Dumnezeu își împlinește făgăduințele prin aceasta El este proslăvit. Mai întâi El dă făgăduințe și apoi le împlinește. Noi le credem și prin aceasta El este proslăvit.

Noi cunoaștem foarte, foarte bine Cuvântul din Amos 3:7 pe care însuși Domnul nostru l-a spus: „*Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci*”. Evangheliștii au însărcinarea lor, învățătorii au însărcinarea lor. Dar înainte ca evanghelistul să poată vesti adevărata Evanghelie deplină trebuie ca mai întâi să-i fie descoperită. Înainte ca învățătorul să poată învăța partea profetică a istoriei de mântuire, mai întâi trebuie să-i fie descoperită prin proroc. Pentru că de fiecare dată Cuvântul Domnului vine la proroc, după cum este scris în Amos 3:7: „*Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci*”. Mulțumire, laudă și cinste Îi aducem Dumnezeului nostru.

Același lucru este în Amos 8:11: „*Iată, vin zile, zice Domnul Dumnezeu, când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foame și sete după auzirea cuvintelor Domnului*”.

Ambele lucruri se împlinesc în timpul nostru. Nu răstălmăciri, ci cuvintele originale ale Dumnezeului Celui viu. Pentru că omul lui Dumnezeu nu trăiește doar cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. Așa cum am amintit ieri seară, Dumnezeu a trimis un proroc în timpul nostru, nu ca să reformeze, ci ca să restituie totul și să readucă totul în starea reșezată. Acum Dumnezeu trebuie să ne deschidă mintea pentru Scripturi, pentru ca noi să încadrăm totul corect în locul potrivit, și prin harul lui Dumnezeu o putem înțelege corect.

Când era în birou, fratele nostru din Denver, Colorado, mi-a spus: „La noi sunt cincisprezece direcții diferite care se referă la mesaj”. Niciun om nu-și poate închipui ce simți când auzi așa ceva. De ce se întâmplă așa? De ce? De ce există atâtea direcții diferite? Pentru că ei calcă în picioare și nesocotesc Cuvântul lui Dumnezeu, și spre nenorocirea lor, ei răsucesc tot ce a spus fratele Branham și trag ucenici de partea lor. Cine înțelege mesajul adevărat, acela nu va face nicio despărțire, nicio divizare.

O puteți citi din Rom. 16 unde apostolul Pavel s-a referit la ce fac aceia care n-au nicio însărcinare de la Dumnezeu pentru a propovădui Cuvântul lui Dumnezeu, ci ei îi duc pe oameni în rătăcire. Aici în Rom. 16:17 este scris: „*Vă îndemn, fraților, să vă feriți de cei ce fac dezbinări și tulburare împotriva învățaturii pe care ați primit-o. Depărtați-vă de ei*”. Fiecare învățătură rătăcitoare aduce o dezbinare, o despărțire. Fiecare învățătură adevărată ne unește cu Dumnezeu și ne unește pe unii cu alții. Apoi vers. 18: „*Căci astfel de oameni nu slujesc lui Hristos, Domnul nostru, ci pântecelui lor; și, prin vorbiri dulci și amăgitoare, ei înșală inimile celor lesne crezători*”.

Nimeni nu se gândește că ceva este rău, când vine cineva și spune: „prorocul a zis..., prorocul a zis...” , ci toți stau uimiți și-l ascultă și niciunul nu se întoarce înapoi la Cuvânt. Nimeni nu-l întrebă pe cel ce vorbește: „Ai tu o chemare? Te-a trimis Dumnezeu pe tine? Cine ești tu?”. Apoi imediat va reieși că toți aceștia sunt frați care încasează zeciuiala oamenilor, și nimeni nu știe ce fac ei cu aceasta. Puteți

înțelege ce se petrece în interiorul meu? Să știi că Dumnezeu a trimis un mesager și un mesaj adevărat, și apoi să știi că toți aceia care au călcat în picioare acest mesaj n-au fost trimiși și n-au nicio însărcinare, ci pur și simplu ei au venit și au dat târcoale, așa cum i-a scris Pavel lui Timotei. De aceea să fim mulțumitori că Dumnezeu ne-a dăruit respectul și teama față de Cuvânt, prin har. Noi nu ne oprim la afirmațiile greu de înțeles ale fratelui Branham, ci ne întoarcem înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu și vestim doar ceea ce putem vesti din Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru că așa sună însărcinarea originală pe care Pavel a dat-o lui Timotei din însărcinarea lui Dumnezeu. Citim în 2 Tim. 4: *„propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și nelatimp...Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci își vor da învățători după poftele lor care vor vorbi cuvinte după plăcerea urechilor oamenilor”*. Ferice de urechile noastre! Așa cum a spus Domnul atunci ucenicilor cărora le-a putut deschide mintea pentru Scripturi. Lor le-a putut spune: *„Ferice de ochii care văd lucrurile pe care le vedeți voi! Ferice de urechile voastre că aud! Căci vă spun că mulți proroci și împărați au voit să vadă ce vedeți voi, și n-au văzut, să audă ce auziți voi, și n-au auzit”* (Lc. 10:23-24).

După aceea s-a împlinit că ceea ce a anunțat Dumnezeu mai dinainte prin robii și prorocii Săi, s-a împlinit la prima venire a lui Hristos, prin har. Apoi fondarea Bisericii nou testamentare, punerea în slujbă a prorocilor, evangheliștilor, învățătorilor, darurile Duhului Sfânt. Cu adevărat locul de descoperire a Dumnezeului Celui viu, manifestarea lui Dumnezeu aici pe pământ – pentru aceasta este hotărâtă Biserica acum la sfârșit. Să fie adusă înapoi într-o reșezare completă, să fie adusă înapoi la început, înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că El n-a făgăduit doar o foamete, ci S-a îngrijit să-l trimită pe fratele Branham căruia i-a spus: *„Să nu faci călătoria în Zürich, ci întoarce-te înapoi în Jeffersonville și depozitează hrana”*. Același Domn mi-a spus și mie: *„Depozitează hrana”*. Același bărbat al lui Dumnezeu mi-a spus: *„Așteaptă cu împărțirea hranei până când vei primi și restul de hrană”*.

Frați și surori, Dumnezeu a hotărât totul dinainte, și atunci când timpul s-a împlinit noi am devenit o parte a ceea ce Dumnezeu a

hotărât și făgăduit pentru cea mai importantă perioadă de timp a istoriei mântuirii. Ieri seară am vorbit despre credință. Acum permiteți-mi să citesc și să cercetăm împreună câteva versete biblice. Mai ales Mar. 11 unde Domnul a pus accentul pe ce se poate întâmpla și trebuie să se întâmple când noi ne rugăm prin credință și așteptăm să se întâmple cu adevărat ceea ce noi am cerut în rugăciune.

Citim din Mar. 11:22: „*Isus a luat cuvântul și le-a zis: «Aveți credință în Dumnezeu!»*”. Nu credință într-un proroc, ci «*Aveți credință în Dumnezeu!*», căci Dumnezeu a dat făgăduințele și tot El le împlinește.

Vers. 23: „*Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: «Ridică-te și aruncă-te în mare», și dacă nu se va îndoii în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut*”. Aici este cheia: ceea ce noi Îi cerem Dumnezeului nostru s-o exprimăm prin credință cu buzele noastre și trebuie să se întâmple și se va întâmpla pe cât de sigur Dumnezeu a dat făgăduința.

Vers. 24: „*De aceea vă spun că orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea*”. Acestea sunt cuvintele Domnului nostru. Ca să putem crede că ceea ce noi am cerut conform făgăduințelor lui Dumnezeu se va împlini.

Vers. 25-26: „*Și, când stați în picioare de vă rugați, să iertați orice aveți împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru care este în ceruri să vă ierte greșelile voastre. Dar, dacă nu iertați, nici Tatăl vostru care este în ceruri nu vă va ierta greșelile voastre*”.

Aici avem un îndemn privitor la ce trebuie să se întâmple înaintea unei rugăciuni: iertare și din nou iertare. Așa cum Dumnezeu nu ne socotește nouă ceva tot așa nici noi n-avem voie să socotim nimănui ceva. Noi nu putem păși înaintea fraților ca niște acuzatori în fața lui Dumnezeu – așa ceva nu merge! Pârâșul fraților este Satan, iar cine pârâște este sub influența celui rău. De aceea în Apoc. 12 este scris că atunci când copilul de parte bărbătească (Mireasa) va fi răpit, atunci Satan, pârâșul fraților, va fi aruncat jos.

În acest context, citim un lucru important din Apoc. 12: 10-11: „*Și am auzit în cer un glas tare, care zicea: «Acum a venit mântuirea, puterea și împărăția Dumnezeului nostru și stăpânirea Hristosului Lui;*

pentru că pârâșul fraților noștri, care zi și noapte îi pâra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos”. Apoi urmează un verset adresat nouă, gloatei biruitorilor: „*Ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor* („prin Cuvântul pe care și l-au luat ca mărturie a lor” – lb. germ.) și nu și-au iubit viața chiar până la moarte»”.

Frați și surori, noi am primit îndemnuri din Cuvântul lui Dumnezeu, cum să ne comportăm și ce trebuie să se întâmple când ne rugăm. În Cuvântul lui Dumnezeu ne este spus totul. Cu adevărat începem cu adevărata credință. Noi am accentuat acest lucru de câteva ori: că Noul Testament începe cu împlinirea a ceea ce a făgăduit Dumnezeu, și făgăduințele au fost crezute, s-au împlinit. Lc. 1:45, Cuvânt adresat Mariei: „*Ferice de aceea care a crezut*”. Toate traducerea spun „*Ferice*”, doar în germană este spus „*Bindecuvântată ești tu care ai crezut*”. Răscumpărarea a început pentru că s-a crezut, pentru că Maria a crezut făgăduința și a spus: „*Iată, roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale!*” (Lc. 1:38). „*Bindecuvântată ești tu care ai crezut*”. Frați și surori, așa se întâmplă cu noi toți.

În Mar. 13 ne sunt scrise fericirile. Ochiul nostru sunt binecuvântați că noi credem. Credința este un cadou din partea lui Dumnezeu. Credința este o descoperire în legătură cu făgăduințele pe care Dumnezeu ni le-a dat nouă. Avraam L-a crezut pe Dumnezeu și acest lucru i-a fost socotit ca neprihănire, iar el a văzut făgăduința împlinită. În Ioan 8 avem cuvintele puternice ale Domnului nostru privitor la credință. El le-a vorbit și cărturarilor care n-au putut crede, și apoi a vorbit cu ai Săi care au crezut din toată inima lor. Citim cuvinte minunate din Ioan 8 de la vers. 31. Scumpi frați și surori, tot ceea ce aș spune eu n-ar fi suficient. Noi toți avem nevoie de Cuvântul lui Dumnezeu. Credința noastră trebuie să fie ancorată în Cuvântul lui Dumnezeu.

Și acest lucru trebuie să-l amintim. Niciun frate n-are voie să se refere la fratele Frank când merge undeva în față la amvon și predică; nici un singur frate! În Numele lui Isus Hristos eu interzic tuturor fraților slujitori să folosească numele meu în legătură cu ceea ce ei predică! Lăsați-mă acolo unde eu aparțin, împreună cu însărcinarea lui Dumnezeu: să vestesc Cuvântul. Scoateți-mă din programul vostru!

Lăsați-vă și voi introduceți în programul lui Dumnezeu, lăsați ca slujba să vă fie dată din partea lui Dumnezeu, și atunci nu trebuie să vă referiți la fratele Branham și nici la fratele Frank. Atunci voi vă puteți referi la Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu, la Vechiul și Noul Testament; și dacă aveți o chemare atunci chiar vă puteți referi la chemarea voastră. De fiecare dată se întâmplă că unii frați folosesc numele meu în legătură cu ceea ce predică ei și apoi oamenii își fac diferite impresii. Așa cum se întâmplă și cu afirmațiile fratelui Branham care sunt în gura multora: „prorocul a zis...”, „prorocul a zis...”. Nu! Înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu și doar aici avem răspunsul.

Citim cunoscutele cuvinte din Ioan 8:31: „*Și a zis iudeilor, care crezuseră în El: «Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei»*”. Dar ce este dacă nu rămâneți în Cuvântul Meu? Atunci voi nu sunteți ucenicii Mei. Noi trebuie să luăm Cuvântul lui Dumnezeu în serios. Numai acela care rămâne în Cuvânt rămâne în Dumnezeu, rămâne în voia lui Dumnezeu. De aceea noi vestim doar Cuvântul lui Dumnezeu. Citim și în Ioan 17 locul foarte bine cunoscut de noi toți, nu doar de astăzi, ci de ani de zile.

Ioan 17:14: „*Le-am dat Cuvântul Tău* („Le-am descoperit Cuvântul Tău” – lb. germ.); *și lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume*”. „Le-am dat Cuvântul Tău („Le-am descoperit Cuvântul Tău” – lb. germ.). Nu o răstălmăcire, nu o interpretare. Eu le-am dat Cuvântul Tău. Apoi mergem la Ioan 17:23, un Cuvânt care le este foarte important tuturor celor ce acum vorbesc de unitate. Dar aici nu este vorba de o unitate între creștini, nu o unitate între religii, ci în Ioan 17:23 ne este demonstrată foarte clar unitatea divină. Domnul nostru vine și spune: „*Eu în ei, și Tu în Mine – pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit cum M-ai iubit pe Mine*”.

Scumpi frați și surori, unitatea desăvârșită: „*Eu în ei, și Tu în Mine*”. El a fost Cuvântul descoperit în trup. Toate făgăduințele, toate prorociile care se refereau la Răscumpărător s-au împlinit. Toate făgăduințele, toate prorociile care se referă la cei răscumparați se împlinesc.

Apoi, în mod deosebit în Apoc. și în epistola către evrei, avem indicații deosebite, să acceptăm, să primim și să credem Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și nimic altceva. Citim din Apoc. 1 și fie ca toți frații și îndeosebi frații care vestesc Cuvântul în diferite țări să respecte Cuvântul lui Dumnezeu, să încadreze biblic tot ceea ce a spus Dumnezeu prin fratele Branham și să lase totul în seama lui Dumnezeu căci doar El singur o poate face bine.

Citim Apoc. 1:3: „*Ferice („Binecuvântat” – lb. germ.) de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape*”. Cine este fericit? Cine este binecuvântat? Toți aceia care păzesc cuvintele scrise ale acestei prorocii, nu-i adaugă și nici nu scot nimic din ea.

Dragi frați și surori, câteodată fratele Branham folosea doar un singur verset biblic. Dar dacă ne întoarcem la aceeași temă, noi mergem la următorul verset care corespunde temei respective. Există multe afirmații, dar o afirmație a fratelui Branham este accentuată în mod deosebit și repetat, și le slujește spre rătăcire. Fratele Branham a spus că „Îngerul Legământului din Apoc. 10 vine pe pământ atunci când al șaptelea înger al Bisericii este pe pământ”. Dați-vă odată seama! Din această afirmație s-a făcut învățătura globală că „Îngerul Legământului, conform Apoc. 10, a venit pe pământ, că scaunul harului s-a schimbat în scaun de judecată ș.a.m.d.”. Nu poți înțelege cât de rătăciți și încurcați pot fi oamenii în mintea lor. În loc ca ei să meargă la următoarea afirmație unde fratele Branham a spus: „Atunci când răpirea va fi avut loc și va avea loc nunta în Odaia de nuntă, atunci Îngerul Legământului va coborî și se va descoperi celor o sută patruzeci și patru de mii pe muntele Sionului”. Frați și surori, cine este născut din Dumnezeu se întoarce înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu. Acela ia Apoc. 10 și merge la Daniel 12:7, unde este scris că din acea clipă când Îngerul va jura pe Cel ce trăiește veșnic, vor mai fi o vreme, două vremuri, și o jumătate de vreme, până când va veni sfârșitul. Unde rămâne respectul față de Cuvântul lui Dumnezeu?

Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru că putem merge din Vechiul în Noul Testament și din Noul în Vechiul Testament. Și această afirmație pe care am accentuat-o ieri: „*Spre seară va fi lumină*” într-o legătură directă cu poporul Israel. Dar Biserica merge în

paralel cu Israelul. Așa cum Domnul i-a adunat pe evrei din toate popoarele, limbile și națiunile și i-a dus înapoi în țara făgăduită, după cum este scris în Zah. 2:12: „*Domnul va lua în stăpânire pe Iuda, ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt, și va alege iarăși Ierusalimul*”, tot așa este scris că *Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea*, tuturor popoarelor și că ultimul mesaj va ajunge marginile pământului, și toți aleșii sunt aduși înapoi la Dumnezeu și Cuvântul Său. Totul decurge în paralel. Noi Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru. Noi vedem smochinul care frăgezește, avem ochii deschiși și vedem tot ceea ce se petrece și are loc acum în popoare. O harababură, zilnic se întâmplă ceva undeva, așa cum a spus-o Scriptura dinainte. Apoi toți unșii și prorocii falși care joacă teatru în fața oamenilor și îi conduc în rătăcire și nenorocire. Totul se împlinește așa cum a spus-o Domnul în Mat. 24, Mar. 13 și Lc. 21. Dar noi care cu adevărat am primit trecere înaintea lui Dumnezeu ne întoarcem înapoi la Cuvânt. Noi citim ceea ce El ne-a făgăduit pentru ca noi să primim și să trăim ceea ce a hotărât El pentru noi. Am putea merge până la Apoc. 22 unde este accentuat încă o dată ceea ce trebuie să știm. Închipuiți-vă că până la ultimul capitol al Bibliei nouă ne este spus ceea ce trebuie să știm.

Citim din Apoc. 22:6-7: „*Și îngerul mi-a zis: «Aceste cuvinte sunt vrednice de crezare și adevărate. Și Domnul Dumnezeul duhurilor prorocilor a trimis pe îngerul Său să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. – Și iată, Eu vin curând! – Ferice de cel ce păzește cuvintele prorociei din cartea aceasta!»*”.

Direct: „*Iată, Eu vin curând!*”. Apoi făgăduința care se va împlini la revenirea lui Isus Hristos: „*Ferice („Binecuvântat” – lb. germ.) de cei ce au păzit cuvintele acestei prorocii, scrise în cartea aceasta!*”! Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima că putem crede ceea ce zice și cum spune Scriptura.

Dragi frați și surori, intrăm pe scurt în ceea ce a fost amintit ieri. Adevărata credință vie ne aduce într-o legătură cu Dumnezeu și lasă ca făgăduințele lui Dumnezeu să devină realitate în fața ochilor noștri. Cea mai bună lecție pe care ne-o putem însuși este scrisă în Evrei 11 de la vers. 1, unde este vorba despre adevărata credință. Acum eu afirm că, prin har, Dumnezeu ne-a dăruit adevărata credință vie care ne aduce

într-o legătură cu Dumnezeu, cu Cuvântul Său și cu întregul plan de mântuire, prin har. Cuvântul își atinge scopul pentru care este trimis. La sfârșit va rezulta o Mireasă fără pată și fără zbârcitură care va fi prezentată Domnului, așa cum a scris-o Pavel în Ef. 5:27 și toate celelalte versete biblice. Acesta este scopul ultimului mesaj care ajunge până la marginile pământului și trebuie să străpungă: pentru ca Biserica Mireasă să trăiască personal ceea ce Dumnezeu a făgăduit în Cuvânt, să primească legătura cu Dumnezeu în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Vă rog să fiți atenți! Evrei 11:1: „*Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd* („Și credința este substanța lucrurilor nădăjduite, dovada despre lucrurile care nu se văd” – lb. eng.)”.

Slavă Domnului! Să fii convins. Chiar dacă încă n-o poți vedea, dar să fii convins că se va întâmpla pentru că așa a făgăduit-o Dumnezeu în Cuvântul Său. Am putea citi mai departe. În acest capitol din Evrei 11 sunt amintite douăzeci de nume ale aceluia care L-au crezut și L-au trăit pe Dumnezeu în diferitele situații în care se aflau. Noi am face bine dacă am citi în liniște Evrei 11. Undeva ne regăsim și noi în acest capitol și Îi putem mulțumi lui Dumnezeu din toată inima, că înaintea noastră au existat oameni care și-au pus încrederea în Dumnezeu în situația în care se aflau și nici unul n-a rămas de rușine. Ei au primit și au trăit tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Dacă citim în Evrei 11 vedem cum sunt enumerate și amintite, caz după caz.

Vers. 4: „*Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain*”. Aici se întoarce la început. Credința a fost o descoperire despre ceea ce s-a întâmplat de fapt, și anume lui Abel i-a fost descoperit că păcatul originar a fost săvârșit într-un trup de carne și sânge; astfel că Abel n-a adus o jertfă din roadele pământului, ci a jertfit un miel. Deja de atunci Dumnezeu a arătat că Răscumpărătorul nostru avea să vină ca Miel al lui Dumnezeu, își va vărsa Sângele, iar noi aveam să fim răscumparați și eliberați de păcatele noastre și aveam să primim iertarea prin har.

Mergem mai departe la vers. 5: „*Prin credință a fost mutat (răpit) Enoh de pe pământ...*”. Prin credință lui i-a fost descoperit că el

umbla cu Dumnezeu. Haideți ca toți împreună să umblăm împreună cu Dumnezeu. Așa cum a spus reformatorul, chiar dacă toată lumea ar fi plină de draci, totuși noi vrem să ne încredem în Domnul și să știm că Dumnezeu este cu noi în toate încercările prin care noi avem de trecut.

Apoi vers. 6: „Și, fără credință, este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută”. Dumnezeu va răsplăti credința, așa este scris aici. Noi nu vom pleca cu mâinile goale, nu. Ci ținem tare de ceea ce a făgăduit El, iar cu aceasta este legată o răsplătire; noi credem făgăduințele pe care Dumnezeu ni le-a dat și apoi le vom și vedea împlinindu-se.

Citim vers. 9 în mod deosebit: „Prin credință a venit și s-a așezat el în țara făgăduinței, ca într-o țară care nu era a lui, și a locuit în corturi, ca și Isaac...”. El nu și-a construit o casă cu ziduri, ci a trăit în corturi, ca să spună oamenilor: „eu nu trăiesc pe pământ ca și cum aici veșnică mi-ar fi locuința, ci eu sunt călător și caut cetatea care are temelii tari”. El trăia în corturi.

Apoi în vers. 11, care mie mi se pare că este o făgăduință deosebită, este scris: „Prin credință și Sara, cu toată vârsta ei trecută, a primit putere să zămislească, fiindcă a crezut în credințioșia Celui ce-i făgăduise”. Aceasta este mărturia puternică din Evrei 11. Cu toți ceilalți Domnul a vorbit direct și ei au avut o legătură cu Dumnezeu prin Cuvânt, în mod personal. Dar în aceste caz făgăduința n-a dat-o Sarei, ci i-a dat-o lui Avraam. Sara, care era în cort, a ascultat și a auzit conversația. Domnul era cu spatele întors la cort. Dar Sara era o parte din Avraam. Ea a știut: „făgăduința dată de Dumnezeu se poate împlini doar prin mine. Eu sunt inclusă în această făgăduință”. Ea nu s-a mai gândit la trupul ei îmbătrânit, ci ea știa că Dumnezeu va împlini făgăduința. Făgăduința a fost următoarea: „La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevasta ta, va avea un fiu”. Sfânta Scriptură spune că Sara a răs în inima ei. Domnul S-a uitat la Avraam și i-a zis: „Pentru ce a răs Sara...?”. Sara asculta la ușa cortului, care era înapoia lui. Cu siguranță ea s-a bucurat de făgăduință, ea doar a mai putut râde și să-L laude pe Dumnezeu fiindcă știa: „această făgăduință se va împlini prin mine”.

Frați și surori, Îi mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru. Și făgăduințele pentru partea pământescă, firească, se împlinesc în timpul vieții noastre. Astăzi avem în mijlocul nostru un frate și o soră care timp de opt ani de zile n-au primit copii. Apoi a venit ziua când au venit în birou și au spus: „Frate Frank, asta și asta, aceasta este starea și situația noastră”. Iar astăzi două fiice ale lor stau în această adunare și poate că au vârsta de 17, 18 ani. Frați și surori, când noi putem crede din inimă... Direct la început Dumnezeu a spus: „*Creșteți, înmulțiți-vă*” (Gen. 1:22). Iar acest lucru aparține de aceasta. Și dacă cineva este într-o astfel de situație, într-un astfel de necaz, atunci încredeți-vă în Domnul. Încă mai este valabil: „*Cereți și vi se va da*”.

În Evrei 11 sunt și alte exemple. De fapt toate exemplele sunt puternice. Dar acum facem un cuprins despre ce este vorba. Nu doar să ieșim din robia babiloniană, ci să ieșim și din încurcăturile care au avut loc pe parcurs, după plecarea Acasă a fratelui Branham. Ambele lucruri merg în paralel. Mesajul clar ca cristalul ajunge la marginile pământului. Și dacă o citim de pe acest bilețel, o mai spunem o dată: sunt 1539 de conexiuni în direct, din 172 de țări, prin care oamenii ascultă Cuvântul lui Dumnezeu acum. Fiți cu toții binecuvântați, fie din Australia, fie din Noua Zeelandă sau indiferent din ce loc ascultați de pe întregul pământ. Dumnezeu S-a îngrijit ca ultimul mesaj să ajungă la marginile pământului, ca să poată avea loc chemarea afară și pregătirea Miresei Mirelui. Spălați în sângele Mielului, sfințiți în Cuvântul lui Dumnezeu, pecetluiți cu Duhul Sfânt pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului și a schimbării trupurilor noastre. Domnul ne-a dat făgăduința că El Se va întoarce și ne va lua la El, iar noi credem din inimă această făgăduință și cu adevărat contăm că se va întâmpla în timpul nostru.

Domnul ne-a spus foarte clar: „*Vegheați, dar, și rugați-vă căci nimeni nu știe ziua și ceasul acela*”. Nimeni, absolut nimeni. Așadar rămâneți treji și echilibrați în toate situațiile. Toți, tineri și bătrâni, mici și mari, rămâneți conștiincioși, echilibrați în viața pământescă și umblați cu Dumnezeu. În inima voastră să fiți într-o legătură permanentă cu Dumnezeu; și prin credință putem înainta și știm că Domnul va împlini făgăduința Lui: El Se va întoarce. El a pregătit un loc, dar mai înainte trebuie să se îplinească ceea ce este scris în Apoc.

19:7-8: „*Mireasa Lui s-a pregătit! Și i s-a dat să se îmbrace cu în subțire, strălucitor, și curat. (Inul subțire reprezintă faptele neprihănite ale sfinților.)*”. Aceasta este neprihănirea sfinților. Nu o neprihănire proprie. Ci neprihănit prin lucrarea de răscumpărare isprăvită pe crucea Golgotei.

Scumpi frați și surori, fratele Branham a văzut Mireasa. El a putut privi în cealaltă dimensiune și a avut trăiri deosebite. Noi toți o știm, cunoaștem chemarea și slujba lui. El a auzit vocea Domnului. Îngerul Domnului a venit la el. Aici mi-am făcut câteva notițe cu privire la ceea ce s-a întâmplat în ultimii o sută de ani. Cu adevărat am ajuns în ultima perioadă de timp a sfârșitului și vedem cum făgăduințele privitoare la Israel au ajuns la ordinea zilei; fie că a fost în anul 1917 în Londra sau în 1947 în San Francisco, Statele Unite când s-a spus că iudeii trebuie să aibă un stat propriu, iar apoi în mai 1948 a avut loc fondarea statului Israel. Dar înainte de aceasta, în 7 mai 1946, Îngerul Domnului a venit la fratele Branham și i-a dat însărcinarea și cele două daruri care au însoțit slujba lui, care au fost o confirmare a slujbei sale. Apoi el a văzut Mireasa și că la un moment dat ea a ieșit din cadență, și că după aceea Dumnezeu a dăruit har ca să fie chemată înapoi și a reintrat în cadență cu Cuvântul lui Dumnezeu. Noi credem că Dumnezeu va dăruir har ca toți aleșii să se întoarcă înapoi la Cuvânt, să respecte Cuvântul, să se lase încadrați biblic și să creadă doar ceea ce zice și cum zice Scriptura, cu ceea ce El a făgăduit.

În cuprins, în acest sfârșit de săptămână putem spune nu doar privitor la cei cinci sute de ani de Reformă, ci că Dumnezeu a dăruit trezire după trezire. Eu vă spun că dacă n-ar fi avut loc străpungerea Reformei de acum cinci sute de ani, atunci n-ar fi fost nicio trezire metodistă, nici cea batistă, nici mișcarea Armata salvării și nicio altă trezire. În fiecare generație s-a mers tot mai aproape de Scriptură și toți care au vestit Cuvântul descoperit în vremea lor, împreună cu toți cei ce l-au crezut, vor aparține de gloata biruitoare. Noi cei din acest timp n-am rămas în urmă, în anii 1906, 1909 sau la ceea ce s-a întâmplat în multe locuri de pe suprafața pământului. Cu adevărat revărsarea Duhului Sfânt a avut loc, iar în timpul predicii, predicatorii trebuiau să încheie vestirea pentru că Duhul Sfânt Se cobora; ca de exemplu atunci pe strada Asuza, Los Angeles. Noi nu ne-am oprit acolo, nu! Noi

suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru aceasta, că El S-a manifestat în mod puternic prin Duhul.

Dar acum la sfârșit este vorba să credem din inimă ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru această perioadă de timp. Crede și tu, dă-I ascultare, primește făgăduința în mod personal, prin credință. Nu te uita la starea ta, nu te uita la situațiile înconjurătoare din jurul tău, ci privește la Domnul și tu nu vei rămâne de rușine.

Frați și surori, în marea responsabilitate pe care o avem de purtat, cu o conștiință curată eu pot spune că n-am vestit nimic altceva decât Cuvântul lui Dumnezeu. Iar Cuvântul lui Dumnezeu nu se va întoarce gol înapoi nici în timpul nostru, ci își va atinge scopul, va împlini planurile pentru care Dumnezeu l-a trimis. Ieri seară ne-am rugat pentru un număr mare de persoane care au venit în față ca să-și dedice viața Domnului. Astăzi, după acest serviciu divin poate avea loc un botez. Și pentru aceasta Dumnezeu S-a îngrijit ca noi să vestim Cuvântul și după aceea să-i putem boteza pe cei care au devenit credincioși.

Frați și surori, Dumnezeu S-a îngrijit pentru tot. Aici suntem într-o încăpere plină, și jos în sala de mese de asemenea este plină. Peste o mie de oameni suntem adunați ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu și împreună cu noi milioane de pe întregul pământ ascultă vestirea și pot trăi acest Cuvânt și ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Avem astăzi în mijlocul nostru persoane care doresc să primească botezul? Dacă da, atunci vă rog ridicați scurt mâna sau ridicați-vă în picioare, ca să vă putem vedea. Dorim să folosim această șansă, pentru că așa este scris: „*Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit*” (Mar. 16:16). De aceea ascultarea aparține de credință. Botezul este confirmarea că noi L-am acceptat și L-am primit pe Domnul și Răscumpărătorul nostru și am primit iertarea păcatelor noastre prin Sângele vărsat. Prin botez noi confirmăm că suntem niște adevărați credincioși. Apoi, fie ca Dumnezeu să confirme prin botezul cu Duhul Sfânt că El ne-a primit.

Așa cum am spus ieri seară, pentru mine aceasta a fost o mare povară, dar a trebuit să spun: „Iubite Domn, lasă să sosească clipa când ceea ce noi Te rugăm și exprimăm să se întâmple pe loc: ca cei legați

să fie dezlegați, cei ce au nevoie de iertare să primească iertarea, și toți aceia care au nevoie de botezul cu Duhul Sfânt să-l primească. Toți avem nevoie de botezul cu Duhul Sfânt. Să nu fim nevoiți să mai punem mâinile peste cineva, ci să se întâmple spontan – aceasta este ceea am adus eu înaintea lui Dumnezeu în rugăciune, sub lacrimi. „Iubite Domn, permite să se întâmple tot ceea ce noi Îți cerem, și botezul cu Duhul Sfânt. Permite să sosească clipa când noi toți ajungem într-o așa mare așteptare în așa fel ca Domnul Dumnezeu să-Și poată confirma Cuvântul Său în mijlocul nostru, în fiecare individual. Vă rog ca acasă, liniștiți, să citiți Evrei 11 și regăsiți-vă în acest capitol. Și vedeți că niciunul dintre aceștia care prin credință s-au încrezut în Domnul n-a rămas de rușine. Ci tot ceea ce ei I-au cerut Domnului au și primit, au și trăit. Dumnezeului nostru Îi aducem cinstea și lauda în vecii vecilor. Amin. Ne ridicăm pentru rugăciune.

Frați și surori, unde am fi fost noi? Am fi fost undeva împrăștiți, rătăciți în vreo închisoare religioasă a unei biserici sau adunări. Dar Domnul a dăruit har. Așa cum atunci i-a poruncit lui Moise ca să-i spună lui faraon: „*Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească*”, și apoi a accentuat: „*Lasă pe fiul Meu, întâiul Meu născut, să plece, ca să-Mi slujească*”, același lucru se petrece în timpul nostru.

Îi suntem foarte mulțumitori Domnului. Vă rugăm să ne amintiți în rugăciunile voastre. În noiembrie sunt planificate călătoriile, în Camerun unde mă va însoți fratele Taty, apoi voi continua călătoria, împreună cu fratele Michael, în Bahrain și în regiunea Golfului Persic, ca să vestesc Cuvântul scump și sfânt al lui Dumnezeu. Păstorul din Bahrain pe care nu l-am văzut niciodată înainte, mi-a scris un mail și mi-a spus: „Frate Frank, noi credem că tu ești un bărbat trimis de Dumnezeu. Noi te invităm să vii la noi”. Dumnezeu deschide inimi și uși. Lui Îi aducem cinstea și lauda. Transmitem saluturi tuturor fraților slujitori din: Londra, Dublin, Cehia, Slovacia, fratelui Daniel și tuturor fraților slujitori din România. Salutați-i pe toți în toate popoarele și în toate limbile. Încă o dată Îi mulțumim Domnului pentru traducătorii noștri care și ei vin de departe și stau la dispoziția Domnului. Îi mulțumim Dumnezeului nostru.

Rezultatul va fi că Mireasa va fi înfățișată Mirelui. De fiecare dată suntem spălați în sângele Mielului, dar în același timp facem o baie în apa Cuvântului. Baia în apa Cuvântului este necesară ca noi să fim curățați de tot ceea ce nu este în conformitate cu Cuvântul. Dumnezeu nostru Îi aducem slava și cinstea în veci. Amin.

Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu. Dacă sunt persoane care doresc să fie botezate atunci vă rog veniți în față acum. Doamne, atotputernicule Dumnezeu, binecuvântează-i pe toți aceia care vin acum în față, care au luat decizia să se lase botezați. Doamne, fii Tu cu ei! Fie ca această zi să fie o zi nouă, un început nou în viața lor de credincioși. Încoronează-i pe toți cu har și îndurare. Ție, Domnului și Răscumpărătorului nostru Îți mulțumim frumos din toată inima și din tot sufletul. Fie ca și în viețile lor să se împlinească că credința este o încredere neclintită în lucrurile pe care Dumnezeu le-a spus.

Iubite Domn, fie ca toți s-o ia cu ei acasă: că Tu deja ai făcut ceea ce ai făgăduit în Cuvântul Tău. Tu deja Îți vezi Mireasa înfățișată înaintea Ta, fără pată și fără zbârcitură. Lăudat și cinstit să fie minunatul și slăvitul Tău Nume, Isus. Amin.

Domnului Dumnezeului nostru Îi mulțumim din toată inima. El este același ieri, azi și în veci. Mergeți cu toții în pace. Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre pe mine și pe noi toți. Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți frații, pe toate surorile, pe toți traducătorii și pe toți din toate țările lumii. Fie binecuvântați toți aceia care dau mai departe ceea ce Dumnezeu ne-a încredințat. Împreună spunem Maranata! Domnul nostru vine curând! Amin.

SUMAR VIDEO – noiembrie 2017

Dragi frați și surori în Hristos, vă vorbește fratele Frank din Centrul Internațional de Misiune din Krefeld, Germania. Avem în urma noastră un sfârșit de săptămână binecuvântat. Cuvântul lui Dumnezeu a fost împărtășit nu doar cu cele peste 1000 de persoane adunate aici în Centrul de Misiune care au venit din Europa și de peste ocean, dar am avut și peste 1500 de conexiuni pe internet din toată lumea, oameni care ni s-au alăturat ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu.

Dragi frați și surori, prin harul lui Dumnezeu înțelegem că acesta este cel mai important timp pentru biserica nou testamentară, este vremea chemării afară a Miresei lui Hristos, a pregătirii pentru revenirea Domnului și Mântuitorului nostru care ne-a făgăduit: „*Mă duc să pregătesc locul și apoi voi reveni ca să vă iau unde sunt și Eu*”.

Ca și în trecut, la fel vom proceda și astăzi și pe viitor: vom aminti tuturor copiilor lui Dumnezeu mesajul acestui ceas și mai ales Matei 25: „*Iată, Mirele vine, ieșiți-i în întâmpinare*”. Apoi v. 10: „*Cele ce erau gata au intrat la nuntă și ușa s-a închis*”. Este vorba de pregătirea pentru revenirea lui Hristos, umblarea cu Dumnezeu și a da dreptate Cuvântului lui Dumnezeu.

În 2 Tes. cap. 2, apostolul Pavel scria: „*Cât privește venirea Domnului nostru Isus Hristos și strângerea noastră laolaltă cu El...*” apoi vorbește despre ceea ce se va întâmpla înaintea revenirii Domnului, cum va fi descoperit omul fărădelegii. Apoi ne atrage iarăși atenția ca noi să ne întoarcem la Dumnezeu și să ne pregătim pentru revenirea Domnului nostru după cum spune aici: „*...strângerea noastră laolaltă cu El...*”

Acum Domnul Își strânge poporul: „*Să vină poporul Meu să asculte cuvintele Mele!*” Dar la răpire El ne va aduna din toată lumea și noi vom fi răpiți în nori ca să-L întâlnim pe Domnul în văzduh, așa cum este scris în 1 Tes. 4. Acesta este cea mai importantă perioadă de timp pentru aceia care cred în a doua venire a lui Hristos. Este absolut necesar ca noi să credem Cuvântul făgăduit pentru acest timp, care trebuie să se împlinească înaintea revenirii Domnului și Mântuitorului nostru ca Mire, spre a-Și lua Mireasa în slavă.

De aceea, Domnul nostru i-a dat însărcinarea divină robului și prorocului Său, William Branham, și i-a spus că mesajul dat lui va premerge a doua venire a lui Hristos până la marginile pământului. Ioan Botezătorul a fost premergătorul primei veniri a lui Hristos, ca să pregătească poporul pentru Domnul. Și el a făcut-o. Dar prin harul lui Dumnezeu, iubitul nostru frate William Branham a fost omul trimis de Dumnezeu cu Cuvântul lui Dumnezeu făgăduit, pentru ca adevărații credincioși să iasă din toată confuzia, să se întoarcă la Dumnezeu, să se întoarcă la Cuvânt. Și Domnul nostru a repetat făgăduința din Mat. 17:11: „*Este adevărat că întâi va veni Ilie și va așeza din nou toate lucrurile*”.

Ilie a rezidit altarul Domnului. Omul lui Dumnezeu din vremea noastră a rezidit temelii originală, pusă de apostoli și proroci. Noi am fost readuși în voia și Cuvântul lui Dumnezeu, la învățăturile apostolilor, după cum este scris în Fapte 2:42: „...*ei stăruiau în învățătura apostolilor*”. Acesta este, de fapt, scopul mesajului – este Cuvântul lui Dumnezeu făgăduit pentru acest timp, o reșezare completă în starea în care a fost Biserica nou testamentară la început. Nu la 60 de ani după aceea, nu la 100 de ani după aceea, ci așa cum a fost biserica nou testamentară în primele zile apostolice, din ziua Cincizecimii, când numai Cuvântul lui Dumnezeu, nu închipuiri și răstălmăciri introduce, ci Cuvântul original al lui Dumnezeu a fost predicat și oamenii au avut trăirile originale: mărturisirea păcatelor lor, pocăința, venirea la Hristos, primirea iertării păcatelor și botezul lor în Numele Domnului Isus Hristos, alături de făgăduința că vor primi Duhul Sfânt. Iar făgăduința aceea ne este dată și nouă, în timpul acesta, exact așa cum a fost la început.

Deci, dragilor, nu multe interpretări despre care auzim atunci când oamenii se referă la proroc, dar înțeleg greșit ceea ce a spus el și apoi își fac propriile învățături și propriii ucenici. În Romani 16 apostolul scria în v. 17: „*Vă îndemn, fraților, să vă feriți de cei ce fac dezbinări...*” Să-I evitați pe cei ce fac dezbinări! Un adevărat om al lui Dumnezeu nu va produce niciodată o dezbinare! O dezbinare este provocată de învățături false. Fiecare învățător mincinos provoacă dezbinare.

Cu adevărat, dragilor, Dumnezeu să pună în Biserica reaşezată slujbe apostolice, apostoli și proroci și învățători și evangheliști și păstori, astfel încât noi, ca Mireasa lui Hristos, trupul lui Hristos, să fim pregătiți pentru revenirea iubitului nostru Domn și Mântuitor.

Personal, privesc în urmă cu mulți ani, pentru că l-am întâlnit pe fratele Branham în 1955 și am fost în legătură cu slujba lui până la sfârșitul anului 1965. Prin harul lui Dumnezeu, după ce el a fost luat în slavă, Domnul m-a însărcinat să duc Cuvântul lui Dumnezeu și să împărtășesc mesajul în lumea întreagă. Prin harul lui Dumnezeu privesc în urmă la mulți ani care au trecut din 1965. Din 1966 vestesc în continuu Cuvântul lui Dumnezeu, am călătorit milioane de mile în fiecare lună, datorită însărcinării divine. Am vizitat până acum peste 160 de țări și, cu voia lui Dumnezeu, luna acesta mai urmează două țări și atunci voi fi ajuns în 165 de țări ducând adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu făgăduit pentru acest timp, adevăratul mesaj al acestui ceas, care i-a fost dat lui William Branham ca să ne readucă la Dumnezeu, la Cuvânt, la început! Astfel, Domnul a binecuvântat într-un mod extraordinar pe întregul pământ și ultima chemare îi găsește pe ultimii din toate națiunile, din toate religiile.

Tocmai am auzit o frumoasă mărturie despre un domn, un reporter musulman care a venit pentru prima oară la o adunare și, prin harul lui Dumnezeu, Domnul i s-a descoperit, i-a salvat sufletul, i-a iertat păcatele și el a fost primul din cei șapte care s-a botezat.

Dragi frați și surori, din toate națiunile, din toate semințiile, din toate religiile, din toate rasele Dumnezeu Își cheamă poporul pentru că făgăduința dată lui Avraam a fost: „În tine voi binecuvânta toate națiunile”. Eu sunt foarte mulțumitor Dumnezeului Atotputernic pentru chemare, pentru însărcinare și pentru harul lui Dumnezeu, că am putut vesti adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu în lumea întreagă.

Dați-mi voie să amintesc și faptul că serviciile noastre divine din fiecare prim sfârșit de săptămână al fiecărei luni sunt traduse acum în direct, simultan în 16 limbi. Cei care ascultă predicile în aceste limbi principale, le pot traduce și pot împărtăși, astfel, Cuvântul lui Dumnezeu cu toți ceilalți care vorbesc diferite limbi în alte țări. Acesta este timpul lui Dumnezeu pentru poporul lui Dumnezeu! Binecuvântat fie Numele Lui! Ferice de ochii care văd și de urechile care aud ceea ce

are de spus Duhul bisericilor! Ferice de cei care recunosc mesagerul și mesajul! Ferice de cei care cred! Ferice de cei care se pregătesc pentru a fi gata la revenirea lui Hristos.

Maranata! Domnul vine! Harul lui Dumnezeu și binecuvântările Celui atotputernic să fie peste voi în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru, Amin!